

РЕШЕНИЕ

№ 6035

гр. София, 28.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 28.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **2649** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 143, ал. 3 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба [фирма] [населено място], представлявано от управителя Е. Т. Д. против Решение № 125/25.02.2011г. на началник отдел „ПП” - СДВР, с което е издаден отказ за регистрация на МПС марка „К.”, модел „Г. Ч.”, собственост на дружеството, поради констатирано изменение в номера на рамата.

В жалбата се твърди, че констатираното изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата се дължи на допуснатата техническа грешка при регистрацията на автомобила във В. отказът за регистрация на МПС при изписването на номера. Това се потвърждава според жалбоподателя от представения сертификат от 15.12.2010г., в който е отразен номера на рамата. Подробни съображения за установяване на автентичния номер на рамата според представените по делото писмени доказателства се излагат представената по делото писмена защита на адв. С.. Иска се отмяна на заповедта с указания към органите на СДВР за регистрация на автомобила.

Ответникът – началник на отдел „Пътна полиция” – СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли по подробни съображения, изложени в представените по делото писмени бележки.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на

оспорения индивидуален административен акт, чрез законния представител на дружеството според представеното удостоверение на Агенция по вписванията от 12.10.2010г. От допълнително представената разписка за подаване на жалбата чрез куриер на 21.03.2011г., се установява спазването на преклузивния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от датата на връчване на решението -07.03.2011г.

При разглеждането на жалбата по съществуващото на спора и при проверка на атакувания административен акт съгласно чл. 168 от АПК, съдът намира следното:

От докладна записка на В. В. М. – инспектор в гр. ИТК-РУПС при ОПП – СДВР се установява, че административното производство за регистрация на л.а. К. с английски рег. № J 141 WOB, червен на цвят, с VIN 1J4GZ785SXPCN7381 по документи, е образувано на 17.05.2010г. когато в пункта за регистрация на МПС към ОПП – СДВР са подадени документи за регистрацията му, от В. К. пълномощник на К. Т. ООД.

От страна на молителя са представени свидетелство за регистрация на МПС AS 954 9817, копие на фактура за покупка, 2 броя декларации, пълномощно № 224/23.11.2010г. и удостоверение за регистрация на фирмата. Първоначално органите на ОПП – СДВР се усъмнили в истинността на представения сертификат за регистрация, тъй като на UV светлина не се установили защити.

От изготвената експертна справка № 137/17.05.2010г. на Г. Ч. Г. – вещо лице в отдел ЕКД при СДП е видно, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата на представения за изследване на лек автомобил К., модел Г. Ч., с рег. № J 141 WOB, син на цвят, който е изрязан по механичен начин. По табелка под предното стъкло и стикера, видимото съдържание на номера на рамата е VIN 1J4GZ785SXPCN7381.

Видно от докладна записка рег. № 3127 от 17.05.2010г. на инспектор А. Д., служител в 07 сектор ОП КП – СДВР преписката е изпратена на 03 РПУ – СДВР.

С постановление на прокурор при СРП от 02.11.2010г. е отказано да се образува досъдебно производство и е прекратено производството по пр. пр. № 32846/2010г. като автомобилът в качеството си на веществено доказателство е върнат на собственика.

От съдържанието на това постановление се установява, че в хода на проверката за наличие на данни за извършено престъпление е извършена морфологична експертна справка, заключението на която е, че автомобилът е преобядисван – първоначалният цвят е бил червен.

Според мотивите на същото постановление, в хода на това производство е назначена експертиза за установяване истинността на представения талон за регистрация № AS 954 9817, в която се посочва, че не може да се даде заключение по автентичността на този документ, поради липсата на сравнителни образци.

Видно от протокол за извършен оглед на процесния автомобил от 08.02.2011г. е констатирано, че под предното стъкло на автомобила съществува табелка със следното съдържание на номера на рамата - 1J4GZ785SXP117381 и два броя различни табелки на предната маска, които са видимо презанитени. Съществува стикер, залепен на предната лява врата със същото съдържание на рамата, който при опит за отлепване не се саморазрушава, каквито са признаците на оригиналния. Констатирано е, че номерът на рамата, записан в английския регистрационен талон не отговаря на този в поставените на автомобила стикер и табелка. Открит е допълнително набит номер на рама с нехарактерен шрифт – върху дясната греда под предната врата, което не е мястото за поставяне на идентификационния номер, предвидено от производителя. Стандартното място, на което се поставя фабрично номера на рамата е изрязано по механичен начин.

Въз основа на констатираното до началника на ОПП е изготвена докладна записка от 09.02.2011г. на началник група ИТК – РУПС с предложение за отказ от регистрация на процесния автомобил.

При тези фактически данни е издадено оспореното решение рег. № 125/25.02.2011г. на началник отдел ПП – СДВР, с което е отказана регистрация на МПС – марка К., модел Г. Ч., с английски регистрационен номер № J 141 WOB, с номер на рама по документи 1J4GZ785SXPCN7381, собственост на К. Т. ООД.

От приложения в преписката Сертификат за постоянен експорт № 667884 от 16.06.2010г. в превод на български език, е видно, че този документ е издаден в потвърждение на това, че данните от регистрацията на МПС, което се експортира от В. за 12 или повече месеци са верни. Сертификатът се отнася до МПС с регистрационни данни: рег. № J 141 WOB номер на шаси 1J4GZ785SXPCN7381, придобит на 20.09.2003г. и експортиран на 14.04.2010г.

В хода на съдебното производство се представят в превод на български език формуляр за регистрация на МПС V5 /V. R. Document V5/, № AS 9549817, от който се установява, че автомобил марка К., модел Двумостова солидна конструкция Е., с номер на шаси/рама 1J4GZ785SXPCN7381 и обем на двигателя 3656 куб. см. е с регистриран на притежател М. Е. Ltd.

Представя се и превод на Сертификат за постоянен експорт № 667884/16.06.2010г., от който е видно, че автомобил със същия номер на рама е експортиран от В. на 14.04.2010г.

Прилага се и превод на VIP Обобщен протокол от 19.10.2011г. на Б. С. А. ЕООД за превозно средство с идентификационен номер 1J4GZ785SXPC117381, модел 1993 J., G. C.. В тази връзка процесуалния представител на жалбоподателя, уточнява, че представения документ от 19.10.2011г. е идентичен по съдържание с приложения по преписката документ от 15.12.2010г. като разликата е единствено относно датата на издаването му.

По делото се прилага и формуляр V5 за регистрация на МПС № AL 7871158, на името на регистриран притежател ISO T. Ltd, Л., от който е видно, че предишен регистриран притежател е Х. У., с адрес в Б. и номер на рама на 1J4GZ785SXPCN7381. В тази връзка от страна на жалбоподателя се твърди, че е допусната техническа грешка в английския регистрационен талон, която се потвърждава от приложения регистрационен талон на предходния притежател.

В приложената по делото преписка е налице документ на английски език № 675611 от 15.12.2010г. /лист 15 от делото/, който не е представен в превод на български език и в съдържанието, на който е посочен номер 1J4GZ785SXPC117381.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган - началника на отдел „Пътна полиция” – СДВР, който по аргумент от чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, разполага с правомощието да издава актове, свързани с регистрацията на моторни превозни средства. Съгласно цитираната разпоредба, в приложимата ѝ редакция от ДВ бр. 94 от 2009г. моторните превозни средства и ремаркетата, предназначени за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, задължително се представят за регистриране от структурните звена "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) или областните дирекции на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на собственика - за

физическите лица, или по адреса на регистрацията в съда и в регистър БУЛСТАТ, съответно в търговския регистър - за стопанските субекти.

Решението е издадено в преписаната от закона писмена форма, като не се констатираха съществени нарушения на изискванията за провеждане на административното производство.

Отказът за регистрацията на процесното МПС съответства и на материалния закон. Доводите в жалбата за противното не се подкрепят от събраните по делото доказателства.

Съгласно чл. 143, ал.1 от ЗДвП пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. По силата на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя.

Оспореният отказ за регистрацията на МПС е мотивиран от ответника с наличие на изменения в първоначалното съдържание в номера на рамата на автомобила – по документи автомобилът е с идентификационен номер 1J4GZ785SXPCN7381, а според протокола за оглед от 08.02.2011г., поставеният върху автомобила номер е 1J4GZ785SXPC117381. Наред с това е посочено, че стандартното място, където се поставя номерът на рамата от производителя е изрязано по механичен начин, а по автомобила е открит допълнително набит номер с нехарактерен шрифт, на място, което не е предвидено от производителя за тази цел – върху дясната греда под предната врата.

Съгласно чл. 170, ал.2 от АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. В процесния случай в тежест на жалбоподателя е да установи предвидените в чл. 143, ал.1 от ЗДвП предпоставки за регистрацията на МПС – от една страна правото на собственост върху автомобила, от друга – наличие на идентификационен номер, поставен от производителя.

Спорът по делото касае наличието на втората предпоставка. От съвкупната преценка на приетите по делото писмени доказателства, съдът намира, че не се установява от страна на жалбоподателя автентичният идентификационен номер на автомобила, поставен от производителя. Преди всичко по делото се установява, че номерът на рамата, поставен върху автомобила и открит от органите на ОПП – СДВР при представянето му за регистрацията е 1J4GZ785SXPC117381. Така поставения номер от една страна не се намира на стандартното място, което се използва от производителя. Според констатациите, които не се оспорват от страна на жалбоподателя мястото, където следва да се намира поставеният от производителя номер на рамата е изрязано по механичен начин.

От друга страна – приложените по делото документи за регистрацията на автомобила във В. формуляр за регистрацията на МПС V5 № AS 9549817, с притежател М. Е. Ltd и формуляр за регистрацията на МПС V5 № AL 7871158, на името на регистриран притежател ISO T. Ltd, Л. удостоверяват, че се касае до МПС с различен идентификационен номер 1J4GZ785SXPCN7381. Такъв номер не е установен върху представеното за регистрацията МПС. Твърденията в жалбата и по същество на спора, в представената по делото писмена защита на адв. С., че се касае за техническа грешка при изписване номера на рамата в представените регистрационни талони се опровергават от представените по делото писмени доказателства. Не е налице

разминаване в идентификационния номер на автомобила по формуляра за регистрация на предходния собственик и този представен от жалбоподателя за регистрация пред ОПП – СДВР. Така посочения номер съвпада с този отбелязан в Сертификат за постоянен експорт № 667884 от 16.06.2010г., като видно от съдържанието на този документ данните за МПС са взети от архивите, съхранявани от Държавния секретар от Д. по транспорта.

Наличието на номер 1J4GZ785SXPC117381 в друг сертификат за постоянен експорт № 675611 от 15.12.2010г. / на английски език на лист 15 от делото/ не е достатъчно да удостовери, че това е автентичният номер на рамата, при положение, че в регистрационния талон е посочен различен номер и ме е налице друг сертификат, издаден от същия орган и въз основа на същите архивни данни за същия автомобил, в който е посочен номер, съвпадащ с този от регистрационния талон.

Оригиналният идентификационен номер не се доказва и от приложения в съдебното производство VIP Обобщен протокол от 19.10.2011г. на Б. С. А. ЕООД за превозно средство с идентификационен номер 1J4GZ785SXPC117381. От съдържанието му е видно сервизното обслужване на автомобил с такъв идентификационен номер, но по никакъв начин не се установява, че така сервизираното МПС е идентично с процесното. Още повече, че документите за регистрация на автомобила в държава – членка на ЕС /арг. от чл. 12а от Наредба № I-45 от 24.03.2000г./ касаят автомобил модел „Двумостова солидна конструкция Е.“, а обобщеният протокол на Б. С. А. ЕООД се отнася до модел „1993 J., G. C.“. При това положение, ако се приеме, че посоченият в този протокол номер на шаси е автентичният, поставен от производителя, то няма да е изпълнено другото условие за регистрация на процесното МПС по чл.12а,т.3 от Наредба № --45/24.03.2000г. – да е налице свидетелство за регистрация - част 1 и част 2 (ако е издавана), издадено от съответния компетентен орган на държавата - членка на ЕС.

По изложените съображения съдът приема, че от страна на жалбоподателя не се установяват предпоставките по чл. 143, ал.1 от ЗДвП за регистрация на процесния автомобил, поради което оспореното решение, с което му е отказана такава на основание чл. 143, ал.3 от ЗДвП и чл. 7, ал.1 от Наредба № I-45/2000г., е законосъобразно като издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, в съответствие с процесуалния и материалния закон. Поради това жалбата на К. Т. ООД следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора и предвид направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, дружеството – жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати сумата от 150 лева разноски по делото на основание чл. 143, ал.4 от АПК във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] [населено място], представлявано от управителя Е. Т. Д. против Решение № 125/25.02.2011г. на началник отдел „Пътна полиция” – СДВР.

ОСЪЖДА [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: